

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่มี
ต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

THE LEARNING MANAGEMENT BASED ON COOPERATIVE LEARNING
USING CIRC TECHNIQUE WITH SKILL EXERCISES TOWARDS
CREATIVE WRITING ABILITIES IN THAI LANGUAGE SUBJECT AREA
OF GRADE 5 STUDENTS

¹จิตยา จันทราทิพย์ และ ²มนตรี เด่นดวง

¹Titaya Chanthrathip and ²Montree Denduang

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ประเทศไทย

Songkhla Rajabhat University, Thailand.

¹64g1912006@parichat.skru.ac.th

Received: January 13, 2023; **Revised:** March 28, 2024; **Accepted:** April 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิคซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2566 โรงเรียนบ้านควนเนียง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 30
คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึก
ทักษะ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 4) แบบสอบถามความพึง
พอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าการทดสอบที่
ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลัง
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

¹ นักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี, แบบฝึกทักษะ, ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare creative writing abilities in Thai language subject area of Grade 5 students after learning management based on cooperative learning using CIRC technique with skill exercises with the criteria of 80 percentage, 2) to study satisfaction of grade 5 students towards learning management based on cooperative learning using CIRC technique with skill exercises. The sample group were a class of 30 grade 5 students in the first semester of the 2023 academic year at School. Cluster random sampling was employed. The research instruments consisted of 1) lesson plans, 2) skill exercises, 3) a creative writing test, and 3) a satisfaction questionnaire. The statistics used in the data analysis were percentage, average, standard deviation, and t-test. The results of this research showed that 1) the creative writing abilities of Grade 5 students after learning management based on cooperative learning using CIRC technique with skill exercises was higher than the percentage of 80 with statistically significant level at .01, and 2) the satisfaction of grade 5 students creative writing abilities in Thai language subject area of Grade 5 students after learning management based on cooperative learning using CIRC technique with skill exercises was at a highest level.

Keywords: Cooperative learning, CIRC technique, skill exercise, creative writing ability, Grade 5 student

บทนำ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้ เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนา

กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ตลอดจนเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวไว้ว่า ภาษา เปรียบเสมือนหัวใจของการติดต่อสื่อสารระหว่างคน ทำให้เกิดความสะดวกและเกิดความเข้าใจตรงกัน เพราะฉะนั้นคนไทยควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจ ศึกษาหลักเกณฑ์ของภาษาและควรฝึกฝนให้เกิดการพัฒนาการทางภาษา ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อจะนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเสริมความเข้าใจอันดีก่อให้เกิดประโยชน์ที่ดีต่อตนเอง ชุมชนและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 3) จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษา และได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้การแก้ปัญหา และให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เกิดความเจริญงอกงามในการใช้ภาษาตามวัย โดยระบุคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งการอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 5)

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทย เป็นการเรียนรู้อย่างรู้จริง สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเกิดผลดี โดยสามารถใช้ทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ในบรรดาทักษะต่าง ๆ ทางภาษาไทย การเขียนถือเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่น ๆ ในการนำเสนอ ข้อมูลความรู้ ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1) การเขียนเป็นการใช้ทักษะ ซึ่งต้องอาศัยการนำถ้อยคำ ความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ นำมาเรียบเรียงแล้วลำดับเป็นความคิดให้ต่อเนื่องกัน จึงเป็นส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 8) กล่าวถึงข้อบกพร่องที่มักประสบในชั้นฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนไว้ในคู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีหลายประการ ได้แก่ เขียนตัวสะกดการันต์ผิด ใช้เครื่องหมายต่าง ๆ และเว้นวรรคผิด ทำให้ความหมายผิด ใช้คำบกพร่อง ใช้คำไม่ตรงตามหน้าที่ ใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้คำที่เป็นภาษาพูดปนภาษาเขียน ใช้คำต่างประเทศในภาษาไทย เขียนประโยคไม่สมบูรณ์ ใช้ประโยคไม่ถูกต้องไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้างหรือการวางส่วนขยายผิดที่ ทำให้เนื้อหาบกพร่อง หรือข้อมูลมีน้อย ไม่ทันสมัย จึงทำให้เนื้อหาที่เขียนไม่กว้างขวาง ไม่สามารถจัดระเบียบความคิดในการเขียน ขาดเอกภาพ สัมพันธภาพและสารัตถภาพ สอดคล้องกับจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ (2548: 181) กล่าวว่า ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ คือ การเขียนต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีตสามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความรู้ ความคิด จึงต้องใช้ศิลปะในการเป็นศาสตร์ เพราะการเขียนทุก

ชนิดต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการและวิธีการ ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนให้ชำนาญ จึงจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตให้ได้มากที่สุด

การเขียน จึงถือเป็นทักษะที่สำคัญทางภาษาชนิดหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่างๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน ซึ่งสอดคล้องกับกองทัพ เคลือบพนิกุล (2551: 123) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ฝึกได้ยาก เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้น จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานประกอบการเขียน เป็นการแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการและความเข้าใจให้ผู้อื่นทราบการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะทั้งสี่ จุดเริ่มต้นของการเขียนอยู่ที่ความคิดและความรู้เรื่องภาษาที่ดี ดังนั้น ประสิทธิภาพของการเขียนจึงขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของความคิดและความสามารถในการใช้ภาษา เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจึงจะทำให้ความสามารถทางการเขียนพัฒนาได้ ซึ่งการพัฒนาการเขียนนั้นถือเป็นเรื่องค่อนข้างยากที่สุด เพราะการเขียนเป็นเรื่องของการสื่อสารที่มีหลายขั้นตอน เช่น การคัดลอกข้อความ การแสดงความคิดเห็น ความรู้ ข้อเท็จจริง ตลอดจนการจินตนาการ อันก่อให้เกิดการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นศิลปะในการสื่อสารความคิดและความรู้สึกไปยังผู้อ่าน สอดคล้องกับขวัญชีวา ว่องนิตธรรม (2551: 9) ได้กล่าวว่า งานเขียนเป็นงานทางความคิด การเขียนเป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ โดยมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษา นั่นคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อค้นหาสิ่งที่นอกเหนือความรู้เดิมที่มีอยู่ การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อจะได้นำสิ่งเหล่านั้นมาเสนอผู้อ่านอย่างสร้างสรรค์

จากความสำคัญของภาษาไทยและทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เมื่อศึกษาและพิจารณาแบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านควนเนียง ได้กำหนดมาตรฐานสถานศึกษา ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีผลการเขียนเป็นไปตามเกณฑ์ของสถานศึกษา ไว้ร้อยละ 80 มีความสามารถในการเขียน พบว่า อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เห็นได้จากผลสรุปการประเมินตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนเนียง ประจำปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564 พบว่า รายวิชาภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ไม่ผ่านตามเกณฑ์ร้อยละ 80 และลดลงจากเดิม ตั้งแต่มาตรฐานและตัวชี้วัด ท 2.1 ป.5/2 ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564 มีผลการประเมินร้อยละ 70.98 และ 74.70 มาตรฐานและตัวชี้วัด ท 2.1 ป.5/6 ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564 มีผลการประเมินร้อยละ 71.15 และร้อยละ 74.79 มาตรฐานและตัวชี้วัด ท 2.1 ป.5/8 ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564 มีผลการประเมินร้อยละ 73.15 และร้อยละ 74.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทุกตัวชี้วัด โดยมีนักเรียนในกลุ่มเรียนในกลุ่มเล็กบางส่วนที่อยู่ในเกณฑ์ ควรปรับปรุง ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องในการช่วยเหลือ และควรแก้

การพัฒนาตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยช่วยเหลือให้นักเรียนทุกคนอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ดีและมีความเท่าเทียมกันในระดับเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด (โรงเรียนบ้านควนเนียง, 2563-2564)

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านควนเนียง ตำบลรัตภูมิ อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา รสिता พงษ์จีน (การสื่อสารระหว่างบุคคล, 6 มิถุนายน 2566) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบของการเขียน ซึ่งนักเรียนจะคัดข้อความจากเรื่องอ่านมาตอบ เช่น คัดบางส่วนจากเรื่องมาต่อ ๆ กัน เพราะนักเรียนไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไร อีกทั้งวิธีสอนที่น่าเบื่อ โดยการหาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการเขียนให้นักเรียน ซึ่งมีหลายวิธีที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยการนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาใช้กับนักเรียน

นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนบรรลุตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละที่กำหนดมีหลากหลายวิธี ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition) หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นับเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เด็กเกิดทักษะในการเขียน ความรู้ ความเข้าใจในการทำงาน โดยการให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือกันไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจนและเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและการเขียนโดยเฉพาะที่เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้มีการยอมรับความแตกต่างทางความสามารถซึ่งกันและกัน การยอมรับความแตกต่างทางความสามารถของแต่ละคน โดยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต้องให้ทุกคนมีส่วนร่วม และใช้ศักยภาพของแต่ละคนที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ในขณะที่จัดการเรียนรู้จะมีการทำงานกลุ่ม ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือกัน ช่วยให้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนดีขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้นเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านและการเขียน ขั้นที่ 3 ขั้นวัดและประเมินผล (ทิตินา แคมมณี, 2560: 265) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ถือเป็นเทคนิคการสอนสำหรับการสอนอ่าน การเขียน และทักษะทางภาษา ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษา เน้นวิธีการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ร่วมมือกัน เรียนรู้แบบผสมผสาน โดยครูผู้สอนจะใช้นิทานหรือนิยายสำหรับสอนอ่าน ผู้เรียนจะถูกกำหนดให้ทำงานเป็นทีมประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน ผู้เรียนทำงานภายในทีม เพื่อทำกิจกรรมตั้งแต่การเรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย การสะกดคำ ฝึกอ่านกับเพื่อน สรุปย่อ และฝึกทักษะในการอ่านจับใจความ ฝึกเขียน และจัดทำเป็นหนังสือของทีมหรือของห้อง (Slavin, 1995: 7-8)

จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นการผสมผสานการอ่านเพื่อความเข้าใจควบคู่กับการเขียนนั่นเอง ซึ่งในต่างประเทศได้มีการศึกษาวิจัยไว้ พบว่า เหมาะสมและใช้ได้ผลดี และในประเทศไทยได้มีผู้ศึกษาวิจัย การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานของณัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553: 93-94) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ

อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนความเรียงร้อยแก้วของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแสนประเสริฐ ปานเนียม (2552: 97-98) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี กับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษากลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การจัดการเรียนการสอนที่ได้นำเอาแบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน การใช้แบบฝึกเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546: 489) ได้อธิบายความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า เป็นแบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ เป็นเครื่องมือทางการเรียนขึ้นหนึ่งสำหรับนักเรียน โดยในแบบฝึกจะประกอบด้วยข้อคำถามหรือกิจกรรมและมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบหรือฝึกทำบทเรียนในชั้นเรียน สอดคล้องกับถวัลย์ มาศจรัสและคณะ (2550: 38) ได้อธิบายว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ใช้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและมีปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับจันทร์เพ็ญ วิเศษสิงห์และมาเรียม นิลพันธุ์ (2559: 393) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.74/82.63 ผลการประเมินและปรับปรุงแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น พบว่า 1. นักเรียนมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากหนังสือเล่มเล็ก อยู่ในระดับมากที่สุด 2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยเห็นว่าหากนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น โดยการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับสมาชิกภายในกลุ่มของตนที่ละความสามารถ เก่ง ปานกลางและอ่อน พร้อมกับการทำแบบฝึกทักษะที่เป็นแบบฝึกทักษะลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากตามลำดับ อีกทั้งได้ฝึกฝนทุก ๆ วันภายในกลุ่ม นักเรียนทุกคนภายในกลุ่มได้ใช้การวางแผนร่วมกันก่อนลงมือเขียน ผ่านการการปรึกษา แสดงความคิดเห็น อีกทั้งยังได้ทักษะกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่ต้องช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนมีกระบวนการการเรียนรู้ นักเรียนได้ร่วมมือ ช่วยเหลือกันและกัน มีทักษะการเขียนที่ดีขึ้น มีความชำนาญ พัฒนาทักษะทางการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับคุณครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนได้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านควนเนียง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 148 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านควนเนียง อำเภอกวนเนียง จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 ชนิด ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 9 ชั่วโมง

2.2 แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 แบบฝึกทักษะ แบ่งออกเป็น 3 ชุดฝึก แต่ละชุดฝึก ประกอบด้วย 3 แบบฝึก รวม 9 แบบฝึก

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 20 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และใช้สูตร t-test Independent

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (n = 30)

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 80	$\bar{X}$	SD.	t
สาระสำคัญของเรื่อง	9	7.2	8.10	0.96	5.137**
การใช้ภาษา	9	7.2	7.97	1.03	4.064**
การเขียนสะกดคำ	9	7.2	7.40	1.33	0.824*
ความคิดสร้างสรรค์	9	7.2	8.40	0.81	8.078**
ความเป็นระเบียบ	9	7.2	7.50	0.97	1.687**
รวม	45	7.2	39.37	3.12	5.903**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรม เท่ากับ 39.37 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกด้าน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการเขียนสะกดคำ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ

2. ผลการความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.65 รองลงมา คือ ด้านคุณภาพของแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เนื้อหาที่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.80 และเนื้อหาสามารถเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.40 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละประมาณ 4 – 5 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาในแบบฝึกทักษะที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ มีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพากันและเกื้อกูลกัน มีการปรึกษาหารือและมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ สามารถตรวจสอบได้ สมาชิกในกลุ่มต้องใช้ทักษะในการทำงานกลุ่ม และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกัน มีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายได้ และสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ทิศนา ขัมมณี, 2560: 98-99) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน จากนั้นครูผู้สอนแนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ซึ่งอธิบายถึงความสัมพันธ์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การคิดคะแนนกลุ่ม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียน พร้อมกับแจ้งเกณฑ์การให้รางวัลและเตรียมสื่อการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เดิม และซักถามทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน จากนั้นครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และร่วมกันอภิปราย สนทนาสรุปสาระสำคัญร่วมกัน ขึ้น

ที่ 3 ชั้นกิจกรรมกลุ่มร่วมกับแบบฝึกทักษะ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนทำแบบฝึกทักษะภายในกลุ่มของตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงาน โดยตรวจสอบนักเรียนจากการได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคลในแบบฝึกทักษะ และการนำเสนอ ในบางกรณีนักเรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาและตรวจสอบผลงาน จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน บันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม เพื่อนำคะแนนมารวมและประเมินผลของกลุ่ม แจ้งผลการประเมินผลของกลุ่ม มอบรางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับฐานการเรียนรู้ เลิศยะโส (2553: 100) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการเขียนความเรียงร้อยแก้วที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึก พบว่า คะแนนพัฒนาการของนักเรียนหลังการฝึกจากแบบฝึกการเขียนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการของนักเรียนหลังการฝึกจากแบบฝึกการเขียนความเรียงร้อยแก้ว สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ รวมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เนื่องจากเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ เนื้อหาที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เนื้อหาสามารถเข้าใจง่าย และเนื้อหา มีการจัดลำดับชั้นอย่างเหมาะสม รองลงมา คือ ด้านคุณภาพของแบบฝึกทักษะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เนื่องจากเนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีคำชี้แจงก่อนใช้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย แบบฝึกทักษะมีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีการสื่อความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความ มีภาพประกอบ สีสันสวยงาม น่าสนใจ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น และนักเรียนสามารถนำข้อมูลจากแบบฝึกทักษะมาทบทวนเมื่อไหร่ก็ได้ ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 เนื่องจากการวัดผลการเรียนการสอนมีการวัดตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดการเรียนการสอนทุกกระบวนการ ครูผู้สอนใช้รูปแบบหลากหลายในการวัดผลและประเมินผล นักเรียนมีโอกาสดำเนินการตามคะแนนจากการวัดผลประเมินผลทั้งกิจกรรมกลุ่มและเดี่ยว มีการตรวจให้คะแนนมีความยุติธรรม ถูกต้องและเป็นการวัดผลประเมินผลที่มีทั้งด้านความรู้ ความจำ ด้านทักษะกระบวนการทำงานร่วมกัน และด้านการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันแก้ไขปัญหา ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการทำงาน ช่วยให้นักเรียนได้แบ่งเคล็ดเก๋ๆ อ่อน ปานกลาง และได้ช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่องที่ นักเรียนตื่นตัวที่ได้รับความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ผสมผสานระหว่าง

การทำงานเป็นกลุ่มที่นำมาอ่านเป็นเนื้อหานั้นน่าสนใจไม่ยากจนเกินไป มีภาพประกอบเหมาะสมกับวัยจึงมีแรงจูงใจให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนที่สร้างสรรค์และนักเรียนสามารถทราบคะแนนความก้าวหน้าในการทำกิจกรรมของนักเรียนได้หลังทำกิจกรรม และสามารถวัดความเข้าใจในการเขียนร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณ สังฆะจารย์ พบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.47

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีการพึ่งพาช่วยเหลือกันและมีการคละนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อให้ได้ช่วยเหลือกัน มีการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น อีกทั้งเป็นการช่วยกระตุ้นโดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้เนื้อหาในแบบฝึกทักษะที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ มีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพากันและเกื้อกูลกัน มีการปรึกษาหารือและมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ สามารถตรวจสอบได้ สมาชิกในกลุ่มต้องใช้ทักษะในการทำงานกลุ่ม และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกัน มีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายได้ และสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งมีแบบฝึกทักษะทั้งกลุ่ม และรายบุคคล เพื่อเข้ามาช่วยให้นักเรียนได้ฝึกเขียน ย้ำคิด ย้ำทำ ทำซ้ำ ๆ ฝึกเขียนแบบฝึกทักษะ ทั้งได้ในเรื่องของการสร้างสรรค์ การสะกดคำ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น ซึ่งเหมาะกับนักเรียนและสามารถทบทวนได้ตลอดเวลา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2551). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ขวัญชีวา ว่องนิตธรรม. (2551). *การใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและเว็บล็อกเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเขียนของนักเรียนระดับก้าวหน้า*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- จันทร์เพ็ญ วิเศษสิงห์และมาเรียม นิลพันธุ์. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University* ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) : 292-407.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2548). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.
- ทิตนา แหมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*, พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- โรงเรียนบ้านควนเนียง. (2565). *หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านควนเนียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. สงขลา
- โรงเรียนบ้านควนเนียง. (2563). *แบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บันทึกผลการเรียนเป็นรายวิชา ปีการศึกษา 2563 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านควนเนียง*. สงขลา.
- โรงเรียนบ้านควนเนียง. (2564). *แบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บันทึกผลการเรียนเป็นรายวิชา ปีการศึกษา 2564 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนบ้านควนเนียง*. สงขลา.
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ*. มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.
- Slavin, R. E. (1987). *Cooperative integrated and composition*. Menlo Park CA: Addison-Weasley.